

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Dokument na schôdzu

KONEČNÉ ZNENIE
A6-0048/2006

27.2.2006

SPRÁVA

o účinnosti pomoci a korupcii v rozvojových krajinách
(2005/2141(INI))

Výbor pre rozvoj

Spravodajca: Margrietus van den Berg

PR_INI

OBSAH

	Strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
DÔVODOVÁ SPRÁVA.....	8
POSTUP.....	13

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o účinnosti pomoci a korupcii v rozvojových krajinách (2005/2141(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na spoločné vyhlásenie Rady a predstaviteľov vlád členských štátov, ktorí sa zišli na zasadnutí Rady, Európskeho parlamentu a Komisie pod názvom „Európsky konsenzus o rozvoji“,
- so zreteľom na Dohovor OSN proti korupcii zo dňa 31. októbra 2003,
- so zreteľom na Deklaráciu OSN proti korupcii a podplácaniu v medzinárodných obchodných transakciách zo dňa 16. decembra 1996,
- so zreteľom na Dohovor OECD o boji proti podplácaniu zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných obchodných transakciách zo dňa 21. novembra 1997,
- so zreteľom na Miléniovú deklaráciu zo dňa 8. septembra 2000, ktorá stanovuje Rozvojové ciele milénia (RCM) ako ciele na odstránenie chudoby, spoločne určené medzinárodným spoločenstvom,
- so zreteľom na Parížsku deklaráciu o efektívnosti pomoci zo dňa 2. marca 2005,
- so zreteľom na štvrtú správu o hodnotení ekosystémov tisícročia zo dňa 12. júla 2005 pod názvom "Ekosystémy a ľudský blahobyť: príležitosti a výzvy pre obchod a priemysel",
- so zreteľom na články 8, 9 a 97 Dohody o partnerstve z Cotonou,
- so zreteľom na Deklaráciu zo summitu G8 v Eviane o boji proti korupcii a o zlepšovaní transparentnosti zo dňa 2. júna 2003,
- so zreteľom na správu Komisie pre Afriku Náš spoločný záujem zo dňa 11. marca 2005,
- so zreteľom na stratégiu EÚ o boji proti nezákonnému hromadeniu a predaju ručných a ľahkých zbraní (SALW) a ich munície, ktorú prijala Európska rada v dňoch 15. - 16. decembra 2006,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo dňa 15. mája 2003 o budovaní kapacít v rozvojových krajinách¹,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo dňa 31. marca 2004 o správe rozvojovej politiky Európskej únie²,
- so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,

¹ Ú. v. EÚ C 67 E, 17.3.2004, s. 206-255.

² Ú. v. EÚ C 103 E, 29.4.2004, s. 449-550.

- so zreteľom na správu Výboru pre rozvoj (A6-0048/2006),
- A. keďže korupcia vo veľkej miere prispieva k znevýhodňovaniu chudobných ľudí tým, že obmedzuje ich prístup k verejnému majetku a znižuje kvalitu základných služieb, čím sťažuje možnosť úniku zo „špirály“ chudoby,
- B. keďže korupcia má negatívny vplyv na obchodné prostredie, efektívnosť poskytovania verejných služieb a dôveru verejnosti k svojej vláde,
- C. keďže korupcia narúša účinnosť pomoci, marí tak rozvojové ciele EÚ a spomaľuje tempo rozvoja v partnerských krajinách EÚ,
- D. keďže Svetová banka odhaduje, že výška úplatkov na celom svete je vyššia ako 1 bilión USD ročne a Africká únia odhaduje, že africké hospodárstva korupcia ročne stojí viac ako 25% HDP Afriky,
- E. keďže korupcia je problémom spoločnosti ako celku, má mnoho foriem a stratégia jednotného riešenia sa nedá v tomto prípade využiť, pretože korupciu možno natrvalo odstrániť len komplexným prístupom,
- F. keďže dôležitú úlohu v boji proti korupcii môžu zohrať mnohé subjekty, vrátane politikov, vládných úradníkov, predstaviteľov občianskej spoločnosti, médií, nadnárodných a medzinárodných darcov,
- G. keďže korupcia je aj jednou z príčin, aj jedným z dôsledkov konfliktných situácií,
- H. keďže korupcia predstavuje hrozbu pre základné ľudské potreby, ako sú prístupenie zdravotníckej starostlivosti a vzdelania,
- I. keďže korupcia je sprievodným javom slabej správy, neoddeliteľne súvisiacej s úlohou štátu, v boji proti nej by sa mali využívať stratégie, ktoré podporujú dobrú správu,
- J. keďže transparentnosť a zodpovednosť sú kľúčovými zásadami boja proti korupcii,
- K. keďže by sa mala venovať náležitá pozornosť prepojeniu medzi nezákonnou výrobou, prevozom a distribúciou ručných i ľahkých zbraní a korupčnými praktikami v rozvojových i rozvinutých krajinách,
- L. keďže potláčanie korupcie nie je možné bez vedomia a účasti občianskej spoločnosti a keďže prístup ku všetkým informáciám je v rámci tohto procesu kľúčový,
- M. keďže Dohovor OSN proti korupcii z roku 2003 predstavuje prvý medzinárodný právny nástroj, v ktorom sa uznáva potreba, aby sa všetky členské štáty zaviazali repatriovať aktíva a keďže z členských štátov EÚ tento Dohovor ratifikovalo len Maďarsko a Francúzsko,
- N. keďže spomedzi členských štátov EÚ Malta, Litva a Lotyšsko neratifikovali Dohovor OECD o boji proti podplácaniu zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných

obchodných transakciách z roku 1997 a tieto štáty by mali byť vyzvané, aby tak urobili v blízkej budúcnosti,

1. vyzýva Komisiu, aby sa pri navrhovaní svojich rozvojových programov zamerala predovšetkým na otázky zodpovednosti a transparentnosti, keďže slabé mechanizmy zodpovednosti prispievajú k uľahčovaniu korupcie;
2. zdôrazňuje, že zvýšená pozornosť by sa mala venovať úlohe občianskej spoločnosti pri podpore dobrej správy a dobrovoľnej kontroly korupcie;
3. pripomína, že podľa zmeneného a doplneného znenia Dohody o partnerstve z Cotonou môžu vážne prípady korupcie viesť ku konzultáciám v súlade s článkami 96 a 97 tejto dohody;
4. zdôrazňuje potrebu podporiť národné parlamenty v rozvojových krajinách pri ich činnosti ako rozpočtových orgánov prostredníctvom dialógu, výmeny informácií a budovania kapacít;
5. zdôrazňuje dôležitú úlohu, ktorú môžu zohrávať nezávislé médiá v boji proti korupcii, a žiada, aby EÚ väčšmi podporovala projekty, ktoré napomáhajú alebo posilňujú takéto médiá v partnerských krajinách;
6. zdôrazňuje potrebu prispieť k budovaniu a posilneniu právnych systémov v týchto krajinách;
7. vyzdvihuje dôležitú úlohu žien aj v boji proti korupcii, a preto zároveň zdôrazňuje potrebu vzdelávania žien a dievčat vo vyššej miere a podporu ich účasti v politike;
8. vyjadruje podporu kampani „Zverejnite, za čo platíte“ (Publish what you pay), v rámci ktorej sú nadnárodné spoločnosti vyzývané, aby predložili informácie o platbách vládam;
9. zdôrazňuje dôležitosť investovania v rozvojových krajinách a odporúča Komisii a členským štátom, aby napomáhali prílev takýchto investícií;
10. zdôrazňuje význam aký má vytvorenie kontrolných orgánov zo strany občianskej spoločnosti v rozvojových krajinách, ktoré si vyžadujú systémy kontroly a vyváženosti právomocí svojej vlády; vyzýva Komisiu, aby podporila tento proces tým, že vyhradí primerané percento z podpory poskytnutej z rozpočtu na vytvorenie kontrolných orgánov občianskou spoločnosťou;
11. domnieva sa, že vnútorná organizácia sa často musí meniť, aby sa bojovalo proti korupcii; zdôrazňuje potrebu budovania kapacít v centrálnych a lokálnych inštitúciách na boj proti korupcii, najmä s ohľadom na zvyšovanie pomoci vo forme pomoci poskytovanej z rozpočtu;
12. zdôrazňuje, že pred poskytnutím pomoci z rozpočtu je nevyhnutné spoľahlivo posúdiť riziká v jednotlivých prípadoch;

13. zdôrazňuje, že pomoc poskytnutá z rozpočtu by sa mala vždy vyčleniť pre konkrétne odvetvie;
14. zdôrazňuje, že každú pomoc poskytnutú z rozpočtu by mal sprevádzať politický dialóg zameraný na zlepšenie riadenia verejných financií (PFM), ktorý by znížil riziko korupcie alebo nesprávneho hospodárenia s peňažnými prostriedkami;
15. žiada vyššiu mieru transparentnosti pri programoch, na ktoré EÚ poskytuje pomoc v rámci rozpočtu, vrátane uverejňovania dôležitých informácií o využití pomoci v prijímajúcej krajine a zapojenia parlamentov do tohto procesu a informovania zástupcov občianskej spoločnosti;
16. žiada podporu na to, aby predstavitelia občianskej spoločnosti a národných parlamentov mohli účinnejšie kontrolovať rozpočet prostredníctvom kontroly verejných výdavkov (PETS), ktorá jednoznačne ukáže pomer vstupov a výstupov podľa kritérií Výboru pre rozvojovú pomoc (DAC) OECD;
17. zastáva názor, že by sa mali vypracovať špecifické sociálne indikátory s cieľom získať podrobnejšie údaje o kvalite vládnutia v príslušných štátoch a žiada výraznejšiu účasť občianskej spoločnosti v tejto oblasti;
18. žiada EÚ ako spolu predsedajúcu organizáciu programu verejné výdavky a finančná zodpovednosť (PEFA), ktorý poskytuje harmonizovaný rámec na spoľahlivé hodnotenie rizík v prijímajúcich krajinách, aby do neho začlenila špecifické indikátory určené na meranie úrovne korupcie;
19. vyzýva Komisiu, aby využila zistený stupeň korupcie na podporu dobrej správy a aby prijala primerané opatrenia proti korupčným režimom;
20. vyzýva Komisiu, aby zvažila rozhodnutie znížiť vonkajšie zadĺženie rozvojových krajín;
21. zdôrazňuje nevyhnutnosť toho, aby medzinárodní darcovia úzko koordinovali svoje aktivity v oblasti poskytovania pomoci z rozpočtu a zlepšovali transparentnosť a zodpovednosť v prijímajúcej krajine;
22. žiada všetky členské štáty EÚ ako i všetky krajiny, ktoré podpísali Dohovor OSN proti korupcii z roku 2003, aby ratifikovali tento Dohovor a Dohovor OECD o boji proti podplácaniu zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných obchodných transakciách z roku 1997;
23. upozorňuje na význam regionálnych iniciatív pri potláčaní korupcie a podpore dobrej správy, ako je africký Mechanizmus vzájomného hodnotenia (APRM); zdôrazňuje nevyhnutnosť toho, aby africké krajiny realizovali tieto iniciatívy a aby Komisia a členské štáty poskytli na tento účel technickú a finančnú pomoc;
24. vyzýva členské štáty, aby čím skôr prijali medzinárodný, právne záväzný nástroj na sledovanie a značenie ručných a ľahkých zbraní i munície a aby podporovali regionálne

- iniciatívy na boj proti nezákonnému obchodu s ručnými a ľahkými zbraňami a ich muníciou v rozvojových krajinách;
25. žiada ďalšie presadzovanie a podporu Iniciatívy za transparentnosť v ťažobnom priemysle (EITI) s cieľom zabezpečiť uverejnenie informácií o platbách medzi vládami rozvojových krajín a nadnárodnými spoločnosťami;
 26. žiada členské štáty s významnými finančnými centrami, aby prijali všetky nevyhnutné právne a administratívne opatrenia s cieľom zabezpečiť, že sa nezákonne získané prostriedky vrátia späť do krajiny pôvodu; zdôrazňuje ďalej potrebu budovania kapacít zameraných na prevenciu pred krádežami majetku a pred zneužívaním a spreneverou verejných finančných prostriedkov;
 27. žiada Komisiu a členské štáty, aby zaviedli medzinárodný systém čiernej listiny, ktorý by zabránil bankám požičiavať veľké sumy peňazí korupčným režimom alebo jednotlivcom, ktorí zastupujú vládu;
 28. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zakázali zadávanie verejných zákaziek spoločnostiam, ak sa zamestnanci týchto spoločností v rozvojových krajinách zapojili do korupčných činností s ministrami vlády alebo vládnymi úradníkmi alebo ak sa zapojili do podobnej činnosti, a ak sa títo zamestnanci nenachádzajú v disciplinárnom konaní; žiada ďalej členské štáty, aby takéto prípady oznámili príslušným úradom činným v trestnom konaní s cieľom začať proti takýmto osobám vyšetrovanie a postaviť ich pred súd, ak sa majú z čoho zodpovedať;
 29. zdôrazňuje, že pri verejnom obstarávaní je veľké riziko korupcie, a preto je v prvom rade potrebné podporovať transparentné pravidlá a postupy;
 30. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade a Komisii.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Corruption is a common phenomenon that can manifest itself in various ways and in all levels of society, varying from bribing civil servants and theft of public resources to fraud and nepotism. Corruption imposes massive costs on countries, institutions and ordinary citizens. It obstructs growth and creates a serious risk of marginalization in the global economy for countries with high levels of corruption. The World Bank estimates that more than USD 1 trillion is paid in bribes every year worldwide. The African Union estimates that corruption costs African economies more than USD 148 billion a year, representing 25 % of Africa's GDP.

The effects of corruption impose a disproportionately heavy burden on the poor since they are the most vulnerable and suffer most from restricted access to public goods and lower quality basic services. As a result, corruption creates obstacles to development in third world countries. It is understood that corruption can directly and indirectly affect the achievement of the Millennium Development Goals as budget resources in key MDG sectors leak away. Moreover, aid is also less effective in corrupt countries since substantial parts of the granted funds leak away.

Since corruption hinders aid effectiveness, there is a clear interest among international donors to help curb corruption in the countries where they spend their money. The EU should make the fight against corruption a central element of its development policy, focussing on issues such as good governance, state capacity and public sector management. This must also involve good risk management on the supply side, making sure aid is not spent in a weak governance environment where funds leak due to corruption.

Meanwhile, donors should put more confidence in countries that they find low on the corruption scale, and give them time to produce results. Without a predictable flow of funds and the ability to use development assistance for recurring expenditure, such as salaries, governments will be cautious about hiring teachers or nurses and this will hamper their development.

Promotion of good governance

Corruption is a by-product of weak governance. As corruption often involves an important role for the state, it is sometimes defined as the abuse of public power for private benefit. Weak institutions and administrations with limited accountability often allow for the misuse of public goods by politicians or public officials. Research has proven that countries improving control on corruption and rule of law can expect in the long run a four-fold increase in income per capita. Therefore curbing corruption is and should remain an important goal of policies aiming for "good governance" in developing countries. The EU has identified good governance as an integral part of its long-term development strategy.

Good governance evolves around the principles of accountability and transparency. Accountability means that there are rules, procedures and control mechanisms that make it possible to control what the government is doing with money that belongs to the people. Both state and non-state actors should be involved in this process.

Transparency is a vital component of accountability. If financial allocations are visible, it is more difficult to divert money into corrupt pockets. Access to information is crucial for the robust democratic engagement of citizens in public affairs. This is based on the basic right to receive public information and helps in building effective monitoring structures by civil society organisations.

Budget tracking

Budget transparency is one of the most critical areas where good governance can be promoted by better access to information. Citizens have the right to information about how budgets are spent. This is particularly important when it comes to large revenue items, such as the amounts received from international donors delivered as budget support.

Public and legislative scrutiny is often not very efficient because of a lack of information. It is important that the established objectives and policy priorities are reflected in annual budgets. Budget transparency is needed to check the sectors that were supposed to receive the money. In some countries only parts of the budget are public and other parts, such as military expenditure, are not public. This should never be the case: donors, national parliaments and civil society should always have sight of the full budget.

Budget tracking can and should be executed by both national parliaments and civil society. A specific tool that is often used to examine the flow of funds and materials from governments to destinations like schools and health centres are Public Expenditure Tracking Surveys (PETS). PETS can help identify potential corruption zones, monitor the fight against corruption and empower stakeholders. The EU should support the development of PETS and the training of its users.

The role of parliaments

Parliaments, in discharging the functions provided for in national constitutions, overseeing the government and representing the people, are important stakeholders in the fight against corruption. Parliaments play a significant role in advancing reforms in public finance management but low levels of training of legislators in many countries limit their ability to perform efficiently. Since national parliaments are often sidelined in good governance programmes they merit more attention from international donors.

In particular, capacity development in national parliaments should consist of:

- a) Supporting national parliaments in instituting or reinforcing mechanisms within parliament for bringing government to account;
- c) Help building up budget literacy - developing the skills to adequately assess and evaluate the budget during the budgetary cycle;
- d) Help national parliaments to create public awareness by introducing civic education in school curricula and by setting up public awareness campaigns.

There is evidence that corruption falls as the proportion of parliamentary seats held by women rises. Closing the gender gap is thus another instrument that could reduce corruption. Countries that adopt specific measures to develop women's skills and protect their rights are better off. According to the World Bank, when women have access to resources and schooling, less corruption and faster economic growth is achieved. The EU should therefore support the involvement of more women in politics.

Civil society watchdogs

Public pressure and a general intolerance of corruption in a society are essential in the fight against corruption. Public feedback, organised through civil society, can be a powerful tool to make social services more responsive and accountable. For civil society to fulfil this role it is essential to raise public awareness, educate people and make sure that structures are in place so that these civil society watchdogs can actually do their work. Across the world there are many examples of organisations that are effectively monitoring their governments and attempting to hold them to account. The Publish What You Pay-campaign of hundreds of NGOs focuses on the disclosing of payments of multinationals to governments in the natural resources sector. Good governance policies and especially policies aimed at reforming public finance management should support the development and strengthening of these organisations.

Budget support

There is a growing tendency for the EU to give developing countries budgetary aid - money that goes directly into the national coffers of recipient countries - instead of investing in a large number of smaller development projects. EU budget support, which grew from 14% in 2001 to around 30% in 2004, is considered a useful aid modality in a strategy focusing on improving public financial management for the whole budget.

However, budget support also involves serious risks because of its lack of transparency and the possible opening for corrupt activities. Budget support works very well when institutions are good but corruption moderates the impact of budget support on growth and poverty. Therefore, before budget support is given, an analysis of the macro-economic and financial situation of the country is made. Improvement in the quality and effectiveness of public expenditure is one of the most important criteria for the decision to grant budget support. Budget support should only be granted to a government if it is diagnosed as improving its PFM.

Even if institutions work well, care should be taken when providing aid directly to national budgets. The Court of Auditors has recently concluded that the European Commission's current budget aid programmes do not adequately take into account the problems related to corruption.¹ Corruption should be analysed in all fiduciary risk assessments and the European Commission should maintain involvement in the implementation of budget support either through ex-ante or ex-post control and audit. In order to further reduce risks, budget support should always take the form of sector specific budget aid that earmarks money for a specific

¹ Special Report No 2/2005, concerning EDF budget aid to ACP countries: the Commission's management of the public finance ref.

sector in which the funding should be spent.

The effectiveness of budget aid is measured by performance indicators. These indicators often focus mainly on the correct management of public funds, and do not pay enough attention to the pro-poor outcome. From a development point of view it is better to use poverty-related targets that directly measure the outcome of, for example, policies in the education and health sector forcing governments to focus on a policy outcome instead of budgetary input and output. Details on the grounds, definition, calculation method and sources of information for each indicator should systematically be included when applying these indicators.

As was discussed above, monitoring by civil society is vital in the process of budget support. These groups need to have access to the resources of information and better knowledge of macro-economic mechanisms. It is therefore necessary that a percentage of 0.5 % of the granted budget support should be reserved exclusively for civil society watchdogs.

What the international community can do

The two most important conventions on the fight against corruption are the OECD Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions (1999) and The UN Convention against Corruption (2003). The OECD Convention has been ratified by most EU Member States, except for Malta, Lithuania and Latvia. These Member States should be pressed to sign the convention. The UN Convention has, at the time of writing, only been ratified by Hungary and France. The Convention should be ratified by all other EU Member States as soon as possible. The international community as a whole, and the EU in particular, should work towards better enforcement of these conventions.

Another important issue is transparent cooperation with other donors such as the World Bank and the IMF. An example of this is the Public Expenditure and Financial Accountability Programme (PEFA) in which the EU and the World Bank jointly chair the steering committee. This programme provides a harmonized framework for assessing fiduciary risk with a common set of indicators. The current system, however, is inadequate for measuring corruption since it does not include a direct indicator on corruption. This should be tackled in the future.

The Extractive Industries Transparency Initiative (EITI) is a multi-stakeholder agreement under which oil, gas and mining companies agree publicly to disclose all payments they make to developing country governments and governments agree to publish what they receive. The international community should give strong political and financial support to initiatives such as this to increase transparency. In addition the EU should support local measures for combating corruption, such as the African Peer Review Mechanism (APRM), which is perhaps the most innovative aspect of the NEPAD.

Stealing of assets

A significant problem affecting many developing countries is the illicit acquisition of public funds and assets by former dictators or presidents who lodge them in foreign bank accounts. Countries that have large financial centres holding such funds should take all legal and

administrative action to ensure that these illicitly acquired state funds can be frozen and confiscated and that eventually the money is repatriated to the governments of the countries they were stolen from. Currently this is not done effectively, as assets often remain unfrozen until criminal investigation is in an advanced stage which gives the former dictators time to move the money away.

As judicial systems in affected countries are often unable to meet the requirements to enter a claim for recovery and repatriation of illicit funds, specific donor efforts should be targeted at developing this capacity. Furthermore it is important to focus technical assistance on the *prevention* of the stealing of assets. In most developing countries there is a lack of appropriate legislation and good financial institutions capable of identifying of illicit funds before they leave the country. EU development aid in this field should focus on this capacity, for example by providing expert advice, training courses and coaching.

A final measure that can prevent states from incurring financial problems is to impede banks and other financial centres from lending large sums of money to dictators or corrupt regimes. Many former dictators, now long gone, have left their countries indebted, creating serious obstacles for development. Criteria for lending could include the question of whether a government is democratically elected. A black-list of these regimes could be established by the international community, for instance by the Club of Paris. As soon as a country has experienced a regime change by democratic elections, or has otherwise improved its democratic governance, it can be removed from this list.

POSTUP

Názov	Účinnosť pomoci a korupcia v rozvojových krajinách		
Referenčné čísla	2005/2141(INI)		
Základ v rokovacom poriadku	článok 45		
Gestorský výbor Dátum oznámenia udelenia povolenia na schôdzi	DEVE 8.9.2005		
Výbor požiadaný o stanovisko dátum oznámenia na schôdzi	INTA 8.9.2005		
Bez predloženia stanoviska dátum rozhodnutia	INTA 29.8.2005		
Rozšírená spolupráca - dátum oznámenia na schôdzi	nie		
Návrh uznesenia zaradený do správy	-		
Spravodajca dátum menovania	Margrietus van den Berg 24.5.2005		
Predchádzajúci spravodajca			
Prerokovanie vo výbore	29.8.2005	4.10.2005	1.12.2005
Dátum prijatia	20.2.2006		
Výsledok záverečného hlasovania	+: -: 0:	22 0 0	
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Margrete Auken, Thierry Cornillet, Alexandra Dobolyi, Michael Gahler, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, María Elena Valenciano Martínez-Orozco, Anna Záborská		
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	John Bowis, Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer		
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Emine Bozkurt, Robert Evans		
Dátum predloženia – A6	27.2.2006	A6-0048/2006	